

ת"ד 9031/01/14 - מדינת ישראל נגד בדרי דבראשוילי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
ת"ד 9031-01-14 מדינת ישראל נ' דבראשוילי
25 ספטמבר 2016

לפני כבוד השופט אבישי קאופמן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
בדרי דבראשוילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עוידה

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד עפו שחאדה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, והודה בכל עובדות כתב האישום.
לפיכך, אני מוצא אותו אשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום במעמד הצדדים.

אבישי קאופמן, שופט

טיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה:

לעניין האשם התורם שחברי יצביע עליו, התביעה תטען כי רשלנותו של הנאשם במקרה הזה הינה גבוהה וכי האשם
עמוד 1

התורם מצד נהג האופנוע הינו מזערי עד אפסי ומכל מקום רשלנותו היא זו שגרמה לתאונה ותוצאות התאונה הקשות. בהתאם לגרסת הנאשם בעצמו חקירת הנאשם במשטרה אשר הוגשה, מפנה לשורות 4-7. הנאשם טוען כי היה עומס תנועה. ולא היתה לו אפשרות לצאת ולבסוף החליט לצאת כאשר היה לו מרווח בין הרכבים הנוסעים מצד שמאל ובעודו נוסע הסתכל לצד ימין ופתאום לדבריו הגיח האופנוע ופגע בו מצד שמאל. לדברי הנאשם " אם היה נוסע בשיירה הקטנוע, אז לא היה נכנס בי". מדברי הנאשם לא ראה את האופנוע קודם לכן (שורה 35 לחקירה) כמו כן הבחור שישב לצדו צעק לו תעצור תעצור. בבית המשפט נשמעו עדויותיהם של ג'ב' ג'נה אשר הגיעה מצד ימין ושל נהג חמידה חוסין שהגיע מצד שמאל. שני העדים האלה ניטרליים. במהלך עדותה של ג'ב' ג'נה העידה כי הבחינה ברכבו של הנאשם במרחק והחלה להאט את רכבה כתוצאה מכך. גם מעדותו של חמודי חוסין מתאר כי הנאשם יצא ולא נתן לו זכות קדימה "בשלב מסויים בלמתי כי חשבתי שיפגע בי. אני עצרתי כי פחדתי מהרכב השני, אני עצרתי כתוצאה מההפרעה שלו. הוא לא הסתכל עלי, אם היה מסתכל היה עוצר". שורה 2 עמ' 10. התפרץ לכביש, "אחרת לא היתה התאונה". עמ' 11 שורה 5.

מן האמור לעיל, ועוד בטרם שאתייחס לעדות נהג האופנוע, עולה תמונה כי הנאשם לא ציית לתמרור, נכנס ולא נתן זכות קדימה לשני הרכבים הנ"ל וגרם להם להאט ואף לבלום וכן לא הבחין בנהג האופנוע שהגיע משמאל ובכך גרם לתאונה. הנוסע שישב לצד הנהג כן הבחין וקרא לו לעצור. מזאת נלמד ועדות והנאשם בחקירה שעניו של הנאשם לא היו כלל מופנות לצד שמאל, אלא ימין, לא לקח בחשבון כי אפשרות שרכב נוסף יגיח מצד שמאל שלו והוא היה צריך לצפות שדבר כזה יקרה.

לעניין החבלות ומצבו של נהג האופנוע אשר נפגע בתאונה, מפנה לעדותו מיום 8.10 הוגשו מסמכים רפואיים, הנפגע העיד על נכותו ופגיעותיו החמורות, 100% נכות.

בעניין זה אגיש אסופה של פסקי דין. מגיש את עברו של הנאשם.

התביעה תעתור למאסר מותנה, פסילה בפועל ארוכה, פסילה על תנאי, קנס מרתיעים.

ב"כ הנאשם טוען לעונש:

בית המשפט נחשף לראיות בפניו במהלך ניהול שתי ישיבות הוכחות. נתחיל ואקדים, המאשימה ויתרה בתיק זה על העד אבירם ויצמן שחברי עכשיו ציטט מעדותו כמה דברים שלדעתי מהם הוא מסיק מסקנות לטעמי שאינן משקפות את התמונה המלאה. אני מגיש את העדות לביהמ"ש. לא סתם התביעה ויתרה על עדותו, מאחר והוא נתן תמונה שונה לגמרי ממה שתאר חברי, נוגד את מה שרשום בעובדות כתב האישום.

בית המשפט נחשף לראיות כאמור וראה במו עיניו את האשם התורם הגבוה מאד של הנהג המעורב, כאשר העד חמידה חוסין העיד בפני בהמ"ש לעניין מהירות נסיעתו שלא עלתה על 20 קמ"ש מאחר ולפי כל הראיות הכביש היה פקק מדי, מלא תנועה משני צידי, הוא האט את נסיעתו לפני הצומת מאחר והנאשם המתין רבות כשראה את המרווח שיכול להתחיל לצאת, סבר במעשיו של העד חוסין שהוא נותן לו אפשרות לצאת משם, במיוחד לאור העובדה שהכביש היה פקוק ואחרי הצומת היו עוד רכבים.

לעניין הג'ב' ג'נה ועדותה, היא לא האטה את נסיעתה בגלל יציאתו של הנאשם. העידה היתה אמורה לפנות לכיוון

טלאל, היתה בנתיב הפניה לטלאל והיתה אמורה לעצור ללא קשר למעשיו של הנאשם. התאונה בכלל קרתה תוך כדי האטה שמגיעה מכיוון הפניה לכיוון טלאל.

מר חוסיין חמידה הוסיף והעיד כי ראה את המעורב מזגזג בין הרכבים שבאו מאחוריו, ועוקף אותו בדיוק לפני הצומת כשהנאשם כבר לקראת יציאה מאותו נתיב ממנו בא הנהג המעורב. אשמו של הנהג המעורב שלא שם לב לכביש ולמה שמתרחש לפניו, כאשר התנועה גדושה והרכבים בקושי זזים. בדר"כ כביש זה בשעות היום עמוס מאד, התנועה כמעט אפסית בו ויציאתו של הנאשם מהצומת האיטית לא היתה אמור לקרות תאונה אם אותו נהג מעורב היה נוסע בזהירות סבירה לא לבקש מעבר של נהג נורמטיבי לא מזגזג ועוקף רכבים ולא מסתכל כמה מטר קדימה.

עברו של הנאשם מעיד בעד עצמו, הוא נוהג בארץ משנת 73, לחובתו 26 ברירות משפט. האחרונה משנת 2013. עבירה של אי ציות לעצור היתה לו אחת משנת 78.

הנאשם מבלה את רוב חייו על הכביש, הוא נהג הסעות, רוב שעות היום על הכביש. במשך כל אותה תקופה של יותר מ-40 שנה כאשר הרבה מאותן עבירות טכניות, מעיד על נהג סביר ששם לב לכביש כנדרש מכל נהג, לא היה מעורב באף תאונה בחייו.

גם לעניין עבודת הבוחנות של מר משלב, היו בה אי סדרים או אי התאמות לעניין המהירות המותרת בכביש, וחלק מהמדידות מקו העצירה עד למקום התאונה. אנחנו עם התיק הזה הרבה זמן, העד מג'דידה, מר ריאן סאלח לא ראה שום דבר. ישב עם אותו עד שהיה אמור להגיע לכאן ולא הגיע.

לעניין הפסיקה שהוגשה, אולי הפסיקה היא לעניין התוצאה אולם צריך להביא בחשבון את מידת האשם והאשם התורם.

מגיש פסק דין התומך בעמדתנו. שם בית המשפט זיכה במקרה דומה את הנאשם במיוחד שהנהג המעורב היה נהג אופנוע, שהתנהל לפי מה שאני קורא בפסק הדין כמעט באותה צורה מהנהג כאן. אבקש מביהמ"ש לא למצות את הדין עם הנאשם, במיוחד לאור כל מה שקרה לעניין הראיות ולעניין העבר.

מעבר לכך, הנאשם עוזר במשפחת ביתו, מפאת צנעת הפרט לא אפרט.

אבקש לא להחמיר עמו לעניין הפסילה. אבקש לסטות מהמינימום ולכל היותר לא לעלות על המינימום הקבוע בחוק, הוא מתפרנס מרשיונו.

לעניין המאסר המותנה שביקש חברי, במידה וביהמ"ש יבקש להטיל מאסר מותנה, בגין נהיגה בזמן פסילה, קנס שיהיה מתון ולחלקו לשיעורין.

החלטה

עמוד 3

נדחה למתן גזר דין ליום 30.10, שעה 9.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ו, 25/09/2016 במעמד הנוכחים.

אבישי קאופמן , שופט